

стигнали апостолитѣ Г. Икономовъ, Воловъ и другитѣ. Не присжтствувалъ само Каблешковъ, понеже билъ боленъ. Замѣствалъ го учителя Найдень попъ Стояновъ отъ Копривщица. Най-сетне пристигналъ на буенъ конь и Георги Бенковски, придруженъ отъ съветника си Захарий Стояновъ и свещеникъ Грую отъ с. Баня. Още съ подаването си свещеникътъ изважда пищовъ и страшно изгърмява въ гората предъ народното събрание. Всички представители, избръснати добре, празнично облѣчени, съ засукани мустаци, съ смѣлость и юначество срѣщатъ Бенковски и го поздравляватъ.

Попъ Грую съ грѣмливъ гласъ извиква: „*на добъръ часъ, братя! Богъ е съ насъ!*“ Той поканва всички да се събератъ близко единъ до другъ около масата, чете молитва и подвежда подъ клетва всички присжтстващи. Съ отложени калпаки представителитѣ смирено се приближаватъ, кръстятъ се и казватъ високо: „*заключаваме се!*“, па цѣлуватъ евангелието, кръста и ножа на попъ Груя.

Бенковски гордо се изкачва на масата и съ силенъ гласъ отваря народното събрание. Три дни събраието заседава. Народнитѣ представители се хранятъ отъ казанитѣ и спятъ въ гората. Не се пуска при тѣхъ човѣкъ да дойде или да излѣзе отъ Оборище. Нощно време мѣстото се освѣтлява съ огънь и фенерчета окачени на дърветата. Народното събрание трѣбваше да реши четири въпроса:

1) Готовъ ли е народътъ за възстание? 2) Какъ да стане възстанието? 3) Въ кой день да се дигне възстанието? и 4) Кой да бже главниятъ войвода? Станаха голѣми обсъждания, говориха много хора. Най-сетне се реши: 1) Народътъ да се приготи до 1-и май, 2) възстанието ще стане въ укрепени мѣста, гдето ще се събератъ околнитѣ села, 3) войводата и апостолитѣ да решатъ, кога ще се развѣ знамето. 4) За главенъ